

תוספת מס' 1

על העיתון הרשמי, גליון מיוחד, מס' 1612 מיום 20 בספטמבר, 1947.

התוכן:

עמוד	פקודות שהוקמו
223	פקודת בתי-משפט (תיקון), מס' 43 לש' 1947
224	פקודת בתי-משפט עירוניים (תיקון), מס' 44 לש' 1947
224	פקודת שיפוט בתי-משפט שלום, מס' 45 לש' 1947
235	פקודת רוטארי-שיניים (תיקון), מס' 46 לש' 1947
236	פקודת קרקעות (רכישה לצרכי-ציבור), מס' 47 לש' 1947
236	פקודת מינראלים ראדיואקטיביים, מס' 48 לש' 1947
239	פקודת בתי-משפט לקרקעות (תיקון), מס' 49 לש' 1947
240	פקודת בזיון בית-משפט (תיקון), מס' 50 לש' 1947

פקודת בתי-המשפט (תיקון),

מס' 43 לש' 1947.

פקודה הבאה לחקן את פקודת בתי-המשפט, 1940.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בתי-המשפט (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת בתי-המשפט, 1940, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.
2. סעיף 10 של הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיימחק התנאי שבו.
3. סעיף-קטן (6) של סעיף 12 מן הפקודה העיקרית יתוקן —

(א) מתוך שיופקען —

- (i) התנאי לפסקת-משנה (i) של פסקה (א) שבו;
- (ii) התנאי לפסקת-משנה (i) של פסקה (ב) שבו;
- (iii) התנאי לפסקת-משנה (i) של פסקה (ג) שבו;

(ב) מתוך שתימחקנה המלים „אולם בלי לפגוע בזכות כל-שהיא, שהוענקה באותה פסקה, לבחור שפיטה או שמיעה בפני נשיא או נשיא תורני היושב כדן יחיד“, המצויות בפסקה (ד) שבו;

(ג) מתוך שיופקע הביטוי „ושופט אחד אחר“, המצוי בשורה האחרונה של פסקה (ד) שבו, ויוחלף בביטוי הבא:

„ושופט אחר אחד או שופטים אחדים אחרים“; וכן

(ד) מתוך שיוכנס — בסוף פסקה (ד) שבו — התנאי הבא :

„בתנאי כי — מקום שנשפט משפט כל־שהוא או נשמע בפני נשיא או נשיא תורני ושופט אחד אחר, ויש חילוקי־דעות ביניהם בדבר ההכרעה או חריצת המשפט הסופיות, תהיינה נובעות אותן התוצאות העוקבות; כאילו נשפט המשפט או נשמע בפני שני שופטים לפי קביעותיהן של פסקאות (א) או (ב) או (ג) של הסעיף־הקטן הזה, הכול לפי העניין.“

4.—(1) מקום אשר פנה — לפני היכנסה של הפקודה הזאת לתקפה — אדם, שנאשם בפני בית־משפט לפשעים חמורים, בבקשה — לפי קביעותיו של סעיף 10 של הפקודה העיקרית — להיות נשפט בידי שופט בריטי, היושב יחידי לדין, יישפט אותו אדם כן, אלא־אם משיב אותו אדם את בקשתו אחר לפני תחילת השפיטה.

(2) מקום אשר פנה — לפני היכנסה של הפקודה הזאת לתקפה — צד במשפט אזרחי או בערעור אזרחי או פלילי, או הנאשם במשפט פלילי, בבקשה — לפי קביעותיו של סעיף־קטן (6) מסעיף 12 של הפקודה העיקרית, כפי שחוקק בפקודת בתי־המשפט (תיקון), 1946 — להיות נשפט בידי נשיא או נשיא תורני, או שופט בריטי היושב יחידי לדין, ישמעו אותם משפט, ערעור או משפט פלילי, נשיא או נשיא תורני היושב יחידי לדין, אלא־אם משיבים אותם צד או נאשם, הכול לפי העניין, את בקשתם אחר לפני שמיעת המשפט או הערעור, או לפני תחילת השפיטה, הכול לפי העניין.

ס"ג

מס' 14 לש' 1946.

ה. ל. ג. גרני
מנהל ענייני הממשלה.

19 בספטמבר, 1947.

פקודת בתי־המשפט העירוניים (תיקון),

מס' 44 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת בתי־המשפט העירוניים.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בתי־המשפט העירוניים (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת בתי־המשפט העירוניים, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.

שם קצר.

פרק א"ו.

2. סעיף־קטן (2) של סעיף 5 מן הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שתוחלף הנקודה, המצוייה מיד לאחר המלים „בבתי־משפט השלום“, בנקודתיים, ואחריהן יוכנס התנאי הבא:—

תיקון סעיף 5 של הפקודה העיקרית.

„בתנאי שלא תהיה נודעת לשום אדם הזכות להיות נשפט בפני בית־משפט מחוזי.“

ה. ל. ג. גרני
מנהל ענייני הממשלה.

19 בספטמבר, 1947.

פקודת שיפוט בתי־משפט השלום,

מס' 45 לש' 1947.

פקודה הבאה ללכד ולתקן את החוק הנוגע בשיפוטם של בתי־משפט שלום ולהתקן את שפיטתן של עבירות מסויימות.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת שיפוט בתי־משפט השלום, 1947.

שם קצר.

פירוש.
מס' 74 לש' 1936.

2.—(1) העקרונות הכלליים, הכלולים בחלק א' של פקודת החוק הפלילי, 1936, יחולו על שפיטתן של כל עבירות בפני בית-משפט שלום, כאילו היתה העבירה, שבה מאשימים, עבירה לפי אותה פקודה, אלא-אם יש דבר כל-שהוא, הדוחה זאת, בחוק היוצר את העבירה, ובהטלת הפקודה הזאת על שפיטתן של עבירות פליליות יחולו הכלל של הביאור והגדרתם של ביטויים ומונחים מסויימים, הכלולים בפרק ב' של פקודת החוק הפלילי, 1936, כאילו נרשמו בזה.

מס' 74 לש' 1936.

(2) שופט שלום קשיש מובנו אדם, שאותו מינה הנציב העליון לתפקיד זה, או שופט שלום, שאותו הרשה זקן השופטים — בהמשך לסעיף 6 של הפקודה הזאת — לכהן בתפקיד זה.

שיפוט.

3.—(1) מתוך כפיפות לקביעותיה של הפקודה הזאת, ישתמשו בתי-משפט שלום בשיפוט כלהלן:—

(א) שיפוט פלילי —

עבירות שהן חטאים או עוונות:

בתנאי כי —

I, 165, 10-7-54, 216
3000

(i) שופט שלום, שאיננו שופט שלום קשיש, לא יהיה רשאי להטיל על כל עבירה כזאת עונש העולה על מאסר של שנה אחת או על קנס של ~~מאה~~ פונט, או על אותם שני הענשים גם יחד;

(ii) שופט שלום קשיש לא יהיה רשאי להטיל על כל עבירה כזאת עונש העולה על מאסר של שנתיים או על קנס של מאתיים פונט, או על אותם שני הענשים גם יחד.

פרק ע"ה.

(ב) תביעות משפטיות, הנוגעות בנכסי דלא-ניידי בהתאם לפקודת בתי-המשפט לקרקעות, או בהתאם לכל פקודה אחרת המעניקה שיפוט לבית-משפט לקרקעות, שבהן אין שוויו של הרכוש או נושא-המחלוקת עולים על מאתיים וחמישים פונט.

"9"

(ג) תביעות משפטיות על החזרת האחידה בנכסי דלא-ניידי של שווי כל-שהוא. (ד) תביעות משפטיות על חלוקת נכסי דלא-ניידי ועל "מוחיאח":

בתנאי כי לא יצווה על כל חלוקה של נכסי דלא-ניידי בשטח תיכוון-עיר, אלא-אם יוכח בתסריט שאושר כהלכה בידי הוועדה המקומית לבנייה ולתיכון עיר הנוגעת בדבר, או מטעמה, כי אותה חלוקה תואמת את קביעותיה של תכנית כל-שהיא לתיכוון-עיר לפי קביעותיה של פקודת בניין הערים, 1936, המשפיעה על אותם נכסי דלא-ניידי.

מס' 28 לש' 1936.

(ה) תביעות משפטיות אורחיות (להבדיל מתביעות משפטיות הנוגעות בנכסי דלא-ניידי), שבהן אין שוויו של נושא-התביעה או סכום הפיצויים הנתבעים עולים על מאתיים וחמישים פונט, ותביעות נגדיות כדי אותם שווי או סכום כמו בתביעות מקוריות:

11
1

בתנאי כי מקום שתביעה נגדית נובעת מאיתו נושא-תביעה או מאותן מסיבות כמו התביעה המקורית, יהיה שופט השלום רשאי לשפוט אותה תביעה נגדית, יהי הסכום הנסבע בה אשר יהי.

(2) בית-משפט של שופט שלום — בכל תביעה משפטית אורחית, הנמצאת אותה שעה בתחומי שיפוטו —

(א) יעניק אותם הנחה, תקון (ת"ו שוואית), או תקונה או צירוף של תקונות, בין שהן החלטיות ובין שהן מותנות, ביו לצמיחות ובין כהוראת-שעה, וכן
 (ב) יתן אותה נפקות בדומה לה לכל נימוק של לימוד-זכות או תביעה-נגדית, ישרותי או חוקי מתוך כפיפות לקביעותיה של פסקה (ה) מסעיף-קטן (1) של הסעיף הזה או של סעיף 4 מן הפקודה הזאת,

שהיה בית-משפט מחוזי צריך להעניקם או לתיתן במשפט דומה, אילו היה לבית המשפט המחוזי שיפוט בעניין, ובאותה צורה מלאה ונרחבת עצמה.

4. לא יהיו נידונים בפני שופט שלום שום משאומתן משפטי פלילי או תביעה משפטית אזרחית או תביעה נגדית, הגוררים בעקבותם הכרעה בדבר הבעלות על נכסי דלא-ניידים, אם שווים של אותם נכסי דלא-ניידים יתר (י"ד קמוצה; ת"ו צרוייה) על שיפוטו לפי סעיף 3 (1) (ב) של הפקודה הזאת.

שיפוט מוגבל
 בדבר בעלות על
 נכסי דלא-ניידים.

5. הנציב העליון רשאי לצמצם — בכתב-מינויו של שופט שלום — את שיפוטו של שופט השלום בעניינים פליליים או אזרחיים, או להגביל את העניינים הפליליים או האזרחיים, שבגינם ישתמש שופט השלום בשיפוט, או להטיל אותם צמצומים אחרים או הגבלות אחרות, שאותם יראה נאותים, בגין העניינים שבתחומי שיפוטו של שופט השלום, ושופט השלום ישתמש בשיפוט שברשותו של שופט שלום לפי הפקודה הזאת ולפי כל חוק אחר או פקודה אחרת, העומדים בתקפם אותה שעה ונוגעים בשיפוטם של בתי-משפט השלום, מתוך כפיפות רק לאותם צמצומים או הגבלות בלבד.

נציב עליון רשאי
 לצמצם שיפוט.

6.—(1) בסעיף הזה, הביטוי „עילה או עניין פליליים“ כולל את עריכתה של חקירה מוקדמת בגין עבירה הנשפעת על-סמך כתב-האשמה.

כוחו של זקן שופטים.

(2) כל אימת שסבור זקן השופטים כי מן-המועיל לעשות כן, רשאי הוא להרשות — בכתב-פקודה בחתימת-ידו — כל שופט שלום, שאינו שופט שלום קשיש, להשתמש בשיפוטו ובכוחותיו של שופט שלום קשיש, או לבצע חובות כל-שהן, שנועדו בחוק לשופט שלום קשיש ביחס לעילות או עניינים אזרחיים או פליליים, בין בדרך-כלל ובין כדי אותה מידה שתהיה עשויה להינקב בכתב-הפקודה.

(3) שופט שלום, שהורשה כאמור לעיל, יהיו נודעים לו אותם שיפוט וכוחות והוא יהיה רשאי לבצע אותן חובות בהתאם לכך, ויהיו רואים אותו — כדי מידתה של אותה הרשאה — כאילו הוא שופט שלום קשיש.

7.—(1) מתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף 9 מן הפקודה הזאת, מקום שנאשם אדם בביצוע עוון, מותר להביאו בפני שופט שלום, ואותו שופט שלום יודיע לאותו אדם כי הזכות בידו להישפט בפני בית-משפט מחוזי, ויפנה את תשומת-לבו של אותו אדם אל התנאי הנאות שבפסקה (א) של סעיף-קטן (1) מסעיף 3 של הפקודה הזאת, ואם בוחר אותו אדם להישפט בפני בית-משפט מחוזי, לא ישפוט שופט השלום אותו משפט, אלא יעבירנו לדיון בהתאם לכך.

שפיטתו של
 אדם נאשם.

7-9
 ק"מ
 I, 165, 10-23
 217

(2) למרות כל דבר, הכלול בסעיף הזה, ומתוך כפיפות לקביעותיו של סעיף 9 מן הפקודה הזאת, כל אדם, הנאשם בעבירה שעליה חל הסעיף הזה, מותר להאשימו באינסטאנציה ראשונה בפני שופט שלום קשיש או בפני בית-משפט מחוזי.

8.—(1) למרות כל דבר, הכלול בסעיף 7, יהיה שופט שלום כל-שהוא, שבפניו נאשם אדם כל-שהוא, אם סבור אותו שופט שלום כי העונש, שכוהו יפה להטילו, עשוי להיות בלתי-מספיק לגבי העבירה שבה נאשם אותו אדם, רשאי — בזמן כל-שהוא לפני שיחוייב אותו אדם בדינו או יסויים עניין ההאשמה באופן אחר —

כוחו של שופט שלום או היועץ המשפטי להעביר משפט לדיון.

(א) אם שופט שלום הוא, להבדיל משופט שלום קשיש — להעביר את המשפט לדין אל שופט שלום קשיש או אל בית-המשפט המחוזי; או
(ב) אם שופט שלום קשיש הוא — להעביר את המשפט לדין אל בית-המשפט המחוזי, ואותו משפט יועבר לדין בהתאם לכך.

(2) למרות כל דבר, הכלול בסעיף 7 של הפקודה הזאת ובסעיף-קטן (1) של הסעיף הזה, מקום שנאשם אדם בפני שופט שלום, יהיו היועץ המשפטי או המשנה ליועץ המשפטי רשאים —

(א) אם נאשם אותו אדם בפני שופט שלום, להבדיל משופט שלום קשיש — לדרוש שאותו משפט יועבר לדין אל שופט שלום קשיש או אל בית-המשפט המחוזי,

(ב) אם נאשם אותו אדם בפני שופט שלום קשיש — לדרוש שאותו משפט יועבר לדין אל בית-המשפט המחוזי,

ואותו משפט יועבר לדין בהתאם לכך.

9. למרות כל דבר, הכלול בפקודה הזאת, מקום שמתלבן ליועץ המשפטי כי — בגלל העבודות או מטעם אחר — יהיה הדבר לטובת ענייני הצדק כי אדם, שנאשם בעוון, יישפט על-סמך כתב-האשמה, רשאי הוא לצוות — בזמן כל-שהוא לפני שיוחייב אותו אדם בדינו או יסויים עניין ההאשמה בדרך אחרת — כי אותו אדם יהיה עשוי להישפט כן, ולאחר-מכן תיחקר ותישפט העבירה המיומרת בהתאם לקביעותיה של פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה לפי כתב-האשמה).

10. מקום שמובא אדם כל-שהוא בפני בית-משפט מחוזי לפי קביעותיהם של סעיפים 7 או 8 של הפקודה הזאת, ישפטהו אותו בית-משפט שפיטה תכופה.

11.—(1) זקן השופטים או נשיאו של בית-משפט מחוזי רשאים לשנות את מקומה של השפיטה בתביעה משפטית אזרחית או בתביעה משפטית הנוגעת בנכסי דלא-ניידי או במשאומתן משפטי פלילי כל-שהוא מבית-משפט שלום אחד לבית-משפט שלום אחר, כשעשוי הדבר להתלבן להם כי מן-המועיל לעשות כן.

(2) זקן השופטים רשאי להורות — בצו שיש לפרסמו בעיתון — כי כללם או סוג כל-שהוא מסוגיהם של תביעות משפטיות אזרחיות או תביעות משפטיות הנוגעות בנכסי דלא-ניידי או משאומתן משפטי פלילי, שהיו נשפטים בבית-משפט שלום מסויים, אילולא קביעותיו של הסעיף-הקטן הזה, יישפטו באיזה בית-משפט שלום אחר, ומקום שניתן אותו צו, יירשמו ויישפטו אותם תביעות משפטיות ומשאומתן משפטי בהתאם לכך, ותביעות משפטיות ומשאומתן משפטי כל-שהם, שכבר נרשמו לשפיטה בתאריכו של הצו, יועברו מבית-המשפט, שבו נרשמו, אל בית-משפט השלום, שאליו מורה הצו האמור להעבירם, אלא-אם יורה זקן השופטים הוראה אחרת במקרה מיוחד כל-שהוא.

(3) זקן השופטים רשאי לצוות על בית-משפט שלום כי ישב במקום מיוחד כל-שהוא בתחומיו של מחוז, בין בדרך-כלל ובין לצורך תביעה משפטית מיוחדת או משאומתן משפטי מיוחד.

12.—(1) אדם שנתחייב בדינו, תהיה נודעת לו הזכות, אם העונש שהוטל הוא קנס העולה על עשרה פונטים או מאסר העולה על שבעה ימים, לערער בפני בית-המשפט המחוזי על פסק-דינו של בית-משפט שלום:

כוחו של היועץ המשפטי לצוות על שפיטת עוון על-סמך כתב-האשמה.

פרק 17.

בית-משפט מחוזי ישפוט שפיטה תכופה.

מקום-משפט.

ערעורים על כתב-משפט שלום במשפטים פליליים.

בתנאי כי בכל מקרה אחר יהיה האדם שנתחייב בדינו רשאי לערער בפני בית המשפט המחוזי ברשותו של בית המשפט ההוא.

(2) שום ערעור של אדם שנתחייב בדינו לא יהיה נדון אלא על-סמך אחד, או יותר מאחד, מן הטעמים הבאים:—

(א) שלא היו בנמצא עדות או ראייה שלפיהן יכול היה בית המשפט למצוא בהיתר עובדה או עובדות הנחוצות כדי לסמוך את פסק-הדין, או

(ב) שהעובדות, כפי שמצאן בית המשפט, אינן מהוות את העבירה שעליה נתחייב האדם הנאשם בדינו, או

(ג) שבשעת השפיטה הורשו להיות מובאות או הוצאו מכלל דיון עדות או ראייה שלא-כדין, או

(ד) שחלה איזו אי-רגולאריות בפרוצדורה, או

(ה) שהעונש יתר על המידה.

(3) היועץ המשפטי או נציגו תהיה נודעת להם הזכות לערער בפני בית המשפט המחוזי על פסק-דין כל-שהוא של בית המשפט שלום על-סמך כל טעם מן הטעמים הבאים:—

(א) שהורשו להיות מובאות או הוצאו מכלל דיון עדות או ראייה שלא-כדין,

(ב) שהחוק נתפרש במעוקם,

(ג) שניתנה לחוק חלות שבשגגה, או

(ד) שהעונש שנגמל היה בלתי-מספיק.

(4) כל ערעורים פליליים לפי קביעותיו של הסעיף הזה יהיו נידונים בדלתיים

פתוחות אם —

(א) יורה כן גשיאו של בית המשפט לערעורים — בדרך-כלל או במקרה ערעור מיוחד כל-שהוא או סוג מיוחד של ערעורים, או

(ב) ידרוש זאת צד כל-שהוא מן הצדדים בערעור לפני שיוכרע. דרישה כזאת תיערך בכתב אל הרשם ותתויק במשרד-הרישום של בית המשפט לערעורים.

(5) בהכרעו בערעור במשפט פלילי רשאי בית המשפט המחוזי —

(א) לשרר (שי"ן יחנית קמוצה, ריש ראשונה צרוייה) את פסק-דינו של בית משפט השלום ולדחות את הערעור, או

(ב) לתקן את פסק-דינו של בית המשפט השלום, בין מבחינת תיאורה של העבירה שהוכחה ובין מבחינת סעיף-החוק החל על המקרה, וכן רשאי הוא להגדיל את העונש או להפחיתו, ובדרך-כלל ליתן אותו פסק-דין, שהיה צריך להינתן לדעתו בבית המשפט, הנמוך ממנו בדרגה, על ההאשמה והעדות והראייה שהובאו בפניו, או

(ג) אם הערעור הוא של הנאשם — לסלק את החיוב בדין, ובין כשהערעור

הוא של הנאשם ובין כשהוא של היועץ המשפטי — להחזיר את המשפט

אל בית המשפט, הנמוך ממנו בדרגה, לשם שפיטה חדשה בצירוף אותן

הוראות שתהיינה עשויות להיות נחוצות, ובמקרה זה לא יהיה בית המשפט

השלום חייב לשמוע עוד פעם את העדות שכבר נגבתה, אך רשאי הוא

להשתמש ברשימות שנערכו בשעת השפיטה הקודמת ולשמוע אותה עדות

נוספת שתהיה עשויה להיות נחוצה, אלא-אם הורה בית המשפט המחוזי

הוראה אחרת, או

3
174

(ד) להתקבל את הערעור ולסלק את החיוב בדין, או
 (ה) להתקבל את הערעור ולהעביר את פסק-דינו של בית-המשפט, הנמוך ממנו
 בדרגה, שזיכה את האדם הנאשם, ולחייבו בדין ולגזור עליו עונש, על-סמך כך
 שהעובדות שמצאן בית-המשפט — אם מוצדקות הן בעדות — מהוות עבירה
 שעליה היה צריך לחייבו בדין:

בתנאי כי במקרה ערעורו של אדם — שנתחייב בדין — יהיה בית-המשפט רשאי
 לדחות את הערעור, למרות היותו סבור כי נקודה שנתעוררה בערעור אפשר היה
 להכריע בה לטובת המערער, אם הוא חושב שלמעשה לא אירע שום עיוות-דין.

(6) כל פסק-דין של שופט של בית-משפט מחוזי בערעור במשפט פלילי יירשם
 בכתב ויכלול את הנקודה או הנקודות הטעונות הכרעה, את ההכרעה בהן ואת טעמי
 ההכרעה, יירשם בו תאריך והוא יחתם בידי השופט בשעה שהוא פוסק אותו.

13.—(1) בתביעות משפטיות הנוגעות בנכסי דלא-ניידי, שהוגשו בהתאם
 לקביעותיה של פקודת בתי-המשפט לקרקעות, היה יהיה ערעור על פסק-דינו של
 בית-משפט שלום בפני בית-המשפט העליון, היושב לדין כבית-משפט לערעורים
 אזרחיים, בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת.

(2) בתביעות משפטיות, שבגדר פסקה (ג) או (ד) של סעיף-קטן (1) מסעיף 3
 של הפקודה הזאת, היה יהיה ערעור — מכוח זכות — על פסק-דינו של בית-משפט
 שלום בפני בית-משפט מחוזי, יהי שוויו של נושא-התביעה אשר יהי.

(3) בתביעות משפטיות אזרחיות אחרות, מקום ששוויו של נושא-התביעה או
 הסכום שעליו ניתן פסק-דין, אינם פחותים מכדי עשרים פונט, או מקום שהוענקו או
 סורבו הנחה, תקון (ת"ו שוואית) או תקונה ישרותיים כל-שהם, תהיה נודעת לכל
 צד זכות-ערעור על בית-משפט שלום בפני בית-משפט מחוזי.

(4) מהוד כמיפות לקביעותיו של סעיף-קטן (1) מן הסעיף הזה רשאי בית-
 המשפט המחוזי להעניק רשות לערער בפני בית-משפט מחוזי על —

(א) פסק-דין כל-שהוא של בית-משפט שלום בכל עניין אזרחי שעליו לא היה
 ערעור מכוח זכות, וכן

(ב) צו הוראת-שעה של בית-משפט שלום בכל עניין אזרחי.

(5) כל ערעורים אזרחיים לפי קביעותיו של הסעיף הזה יהיו נשמעים בהתאם
 לקביעותיהן של תקנות הפרוצידורה האזרחית, 1938.

14. הכרעתו של בית-משפט מחוזי בערעור על בית-משפט שלום תהיה סופית,
 אבל השופט, היושב ראש בבית-המשפט המחוזי ששמע את הערעור, רשאי להעניק
 רשות — אם כרוכים בהכרעה נקודת-החוק או חידוש, סבך או חשיבות כללית —
 לערער בפני בית-המשפט העליון, היושב לדין כבית-משפט לערעורים. אותו שופט
 לא יהיה צריך להרצות את נקודת-החוק שבגללו מוענקה רשות הערעור.

אם מסרב אותו שופט היושב ראש מלהעניק אותה רשות, או שאין הוא יכול
 מטעם כל-שהוא לעיין בשאלה, מותר להגיש בקשה אל זקן השופטים, שיהיה רשאי
 להעניק אותה רשות או לסרב מלהעניקה.

15. למרות כל דבר, הכלול בסעיף 3 של פקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה
 לפי כתב-האשמה), מקום שנשפט אדם כל-שהוא בשפיטה תכופה בפני בית-משפט
 מחוזי, תחולנה קביעותיהם של סעיפים 63, 65 עד 68 ועד בכלל ו-70 עד 73 ועד
 בכלל מן הפקודה הזאת — בשינויים הנאותים — על אותו אדם ועל כל ערעור שלו,
 כאילו נשפט בבית-משפט מחוזי לפי כתב-האשמה.

ערעורים על
 בתי-משפט שלום
 במשפטים אזרחיים,
 פרק ע"ה.

א

עיתון מיום 31.1.38,
 ע" 95.

ערעור על
 בית-משפט מחוזי
 בתפקיד של בית
 משפט לערעורים.

1/194

ערעור על בית
 משפט מחוזי
 המשתמש בשיטת
 תכופה.
 פרק ע"ה.

הגשת ערעורים
ובקשות על
רשות לערער.

16.—(1) מקום שיהיה ערעור מכוח זכות על פסק־דין כל־שהוא של בית־משפט שלום, תהיה התקופה, שבמשכה מותר להגיש הודעת־ערעור לבית־משפט מחוזי, שלושים יום למן תאריך פסק־הדין, אם הוצא בנוכחותו של המערער, או למן ההודעה שהודיעו לו — אם הוצא שלא בפניו:

בתנאי כי יהיה מערער רשאי להגיש ערעור לפני מסירתה של אותה הודעה. בתביעות משפטיות אזרחיות יתוייקו טעמי הערעור וישולמו דמים ותומצא ערובה בהתאם לכללי בית־המשפט והנהגה, המסדירים ערעורים, וחלים על בית־המשפט לערעורים. הודעת־הערעור במשפט פלילי תרשום את טעמי הערעור.

(2) בקשה על רשות לערער על פסק־דין, שניתן לפי סעיפים 12, 13 ו־14 של הפקודה הזאת, מותר להגיש בכתב במשך שלושים יום למן הוצאת פסק־הדין — אם הוצא בנוכחות המבקש, או למן ההודעה שהודיעו לו — אם הוצא שלא בפניו; או במשך שלושים יום למן ההודעה על סירובו של השופט היושב ראש בבית־המשפט המחוזי, או במשך שלושים יום למן ההודעה על אי־יכולתו של אותו שופט היושב בראש לעיין בדבר, והבקשה תכיל את הטעמים שעל־סמכם גרשת רשות לערער: בתנאי כי יהיה מבקש רשאי להגיש בקשה לפני מסירתן של אותן הודעות כסדרן.

הוענקה רשות־ערעור, יוגש אותו ערעור במשך חמישה־עשר יום למן תאריך הצו המעניק את הרשות — אם ניתן בנוכחותו של המבקש, או במשך חמישה־עשר יום למן ההודעה שהודיעו לו — אם ניתן שלא בפניו, ויתוייקו טעמי הערעור, וכן — בתביעות משפטיות אזרחיות — ישולמו דמים ותומצא ערובה, בהתאם לכללי בית־המשפט והנהגה, המסדירים ערעורים, וחלים על בית־המשפט לערעורים.

קביעותיו הקודמות של הסעיף־הקטן הזה תהיה להן נפקות ביחס לבקשות על רשות לערער על צווי הוראת־שעה, שניתנו לפי סעיפים 13 ו־14, בשינוי (בי"ח פתוחה) כי המלים „שלושים יום” תוחלפנה — כל מקום שהן מצויות שם — במלים „שבעה ימים”.

17. מקום שמערער אדם, שנתחייב בדינו בבית־משפט שלום, בפני בית־המשפט המחוזי או בית־המשפט העליון, היושב לדין כבית־משפט לערעורים פליליים, לפי קביעותיה של הפקודה הזאת, יתחיל ריצויו של כל גזר־דין של מאסר, שנגזר על אותו אדם, מן התאריך, שבו נכלא לראשונה אותו אדם מכוח תוקפו של פסק־הדין, אלא־אם יצוו בית־המשפט המחוזי או בית־המשפט העליון, היושב לדין כבית־משפט לערעורים פליליים, שלא כן:

בתנאי כי כל תקופה, שבמשכה משוחרר אותו אדם בעריבות עד לשמיעת הערעור, תנוכה ולא תובא בחשבון כחלק מאותו גזר־דין.

18. מקום שהוגשה האשמה על פקיד־משלה בגין פעל כל־שהוא, המתייחס אל תפקידו, יעביר שופט השלום — שאליו הוגשה קובלנה, לפני שיגקוט במשא־ובמתן משפטי כל־שהוא בזיקה אל־כך, פרט להוצאת פקודת־מאסר או פקודת־חיפוש במקרים דחופים — את התלונה אל היועץ המשפטי, ולא יגש להמשיך בעניין אלא לפי הוראותיו.

מקום שהואשם כן כל אדם כזה באינסטאנציה ראשונה בפני בית־משפט מחוזי בעבירה, העשוייה להיות נשפטת באותו בית־משפט בשפיטה תכופה, לא יגש אותו

תחלתו של גזר־דין.

משאימתו משפטו
על פקידים.

בית-משפט לדון בהאשמה בלי תעודת-אישור מאת היועץ המשפטי, האומרת כי זהו משפט הנאות להיות נדון.

קובלנות של בני-אדם פרטיים.

112

19. למרות כל דבר הכלול בסעיף 58 של החוק העותומאני בדבר שופטי שלום או בקביעה אחרת כל-שהיא שבחוק האמור, רשאית המשטרה לסרב — בכל מקרה שבו נחה דעתה כי לא יהיה פזבר משום שירות לטובת הציבור אם תוגש תביעה משפטית בדבר הקובלנה — מלהגיש תביעה משפטית, אולם הקובל רשאי — לאחר סירוב כזה — להביא את הקובלנה בפני שופט שלום, ולאחר-מכן תחולנה קביעותיה של הפקודה הזאת על הדיון ועל ההכרעה בקובלנה.

היועץ המשפטי רשאי לעכב משא ומתן משפטי.

20. (1) — בכל זמן במשך משאומתן משפטי, ההולך ונשפט בשפיטה תכופה בפני בית-משפט מחוזי או שופט שלום, רשאי היועץ המשפטי לעכב אותו משאומתן משפטי בצו בכתב, שיתויק בבית-המשפט שבפניו הוא תלוי ועומד.

(2) אף-על-פי שהגיש היועץ המשפטי צו על עיכוב המשאומתן במשפט פלילי, לא ימנע דבר זה את התובע האזרחי, אם יש כזה בנמצא, מלתבוע את תקונתו האזרחית ומלהביא בפני בית-משפט אזרחי אותה עדות שתהיה עשוייה להיות נחוצה על-מנת להוכיח את תביעתו, אפילו אותן עובדות עשוי להיות בהן כדי להוכיח את דבר ביצועה של עבירה פלילית.

אי-שפיות דעתו של נאשם.

21. (1) מקום אשר — לאחר שפיטתו של אדם כל-שהוא בשפיטה תכופה על כל עבירה, להבדיל מחטא — מתלבן לשופט השלום או לבית-המשפט המחוזי כי אותו אדם אשם בעבירה שהואשם בה, אבל בשעה שעבר עבירה היה — מחמת מחלה כל-שהיא הפוגעת בשכלו — בלתי-מוכשר להבין מה הוא עושה או לדעת שלא היה צריך לעשות את הפעל או את הדלון-המעשה המהווים את העבירה, יחרוץ בית-המשפט חריצת-משפט מיוחדת של „אשם אבל בלתי-שפוי בדעתו“ (או „אשם אבל בלתי-שפוי בדעתו שכרוך“), ויורה כי אותו אדם ייעצר כל זמן שירצה בכך הנציב העליון.

(2) מקום אשר — בהמשכה של שפיטה תכופה, להבדיל משפיטה על חטא — מתלבן לשופט השלום או לבית-המשפט המחוזי כי האדם שהואשם אינו שפוי בדעתו, ואין לשפטו, יורה שופט השלום או בית-המשפט המחוזי כי הלה ייעצר כל-זמן שירצה בכך הנציב העליון.

מקום שמאשרים שני רופאים ממשלתיים כי אדם העצור לפי קביעותיו של הסעיף-הקטן הזה הוא שפוי בדעתו, והנציב העליון נוכח לדעת כי מן הנאות לעשות כן, יורה שאותו אדם יישפט לפי החוק על העבירה שבה הואשם.

(3) הנציב העליון רשאי מוזמן לזמן ליתן הוראות — ככל אשר ימצא לראוי — בדבר משמרם של בני-אדם שניתנה הוראה לעצרם לפי קביעותיו של הסעיף הזה.

(4) מקום שמתלבן כי אדם כל-שהוא, שהואשם בחטא, היה — בתאריך שבו בוצע אותו חטא לפי המיומר — או הנהו, בתאריך המשפט, בלתי-שפוי בדעתו, רשאי בית-המשפט לפטור אותו אדם לביתו.

בית-משפט רשאי למצוא אדם אשם בניסיון וכו'.

22. לאחר שפיטה תכופה כל-שהיא על עבירה, להבדיל מחטא, רשאי בית-המשפט למצוא את האדם הנאשם אשם בניסיון לעבור את העבירה, שבה הואשם, או למצוא אשם בזה שהיה שותף לדבר העבירה לאחר מעשה, או רשאי הוא לחייבו בדין על עבירה שאינה רשומה בגליון-ההאשמה וזאת מבלי לתקן את ההאשמה:

בתנאי כי איתח עבירה יתייחסו אליה העדות והראיות שבמשפט וממצא העובדות, הנתיח כדי לקבעת, ואין היא עישה את האדם הנאשם צפוי לעונש גדול יותר משעשתה זאת התאשמה שמעיקרא.

23. בהקירה, שפיטה או משאומתן משפטי אחר כל-שהם, שעליהם חלה הפקודה הזאת, מקום שאין הנאשם מודה בהיוב קודם בדין, מותר להוכיח אותו היוב בדין, נוסף על כל דרך אחרת שהותקנה בחוק כל-שהוא העומד בתקפו איתה שעה — (א) בנסח-שאושר — בחתימת-ידו של הפקיד שבמשמרו נמצאים רשומותיו או פנקסו של בית-המשפט שבו אירע אותו היוב בדין — כי הוא העתק של גזר-הדין או הצו; או

(ב) בהעדות-אישור, שעליה התם הפקיד הממונה על בית-הסוהר שבו נרצה העונש או חלק כל-שהוא ממנו, או בהראיית פקודת המסירה למעצר שלפיה נרצה העונש.

ובכל אחד ואחד מאותם מקרים — ביחד עם ראיה לזיהותו של האדם הנאשם עם האדם שנתחייב בויוגו כן.

24.—(1) יהיה מותר לכל בית-משפט לבלי תת לקהל להיכנס, מקום שהדבר נחוץ כדי לעשות המשפט.

(2) לשום ילד (להבדיל מתינוק הנישא בזרועות), שהוא — או שנראה בו כי הוא — צעיר מבן ארבע-עשרה שנה, לא יותר להיות נוכח בבית-המשפט במשך שפיתו של אדם אחר כל-שהוא שהנאשם בעבירה, או במשך משאומתן משפטי כל-שהוא הקודם לכן, אלא במשך אותו זמן שנוכחותו דרושה כעד או באופן אחר לצורך המשפט; וכל ילד כזה הנוכח בבית-המשפט בשעה שאין להתיר לו להיות נוכח לפי הסעיף הזה, יצוה להרחיקו.

(3) מקום שנקרא להעיד — במשאומתן משפטי כל-שהוא ביחס לעבירה על הגינות או מוסריות או ביחס לכל התנהגות הסותרת הגינות או מוסריות — אדם שהוא לדעת בית-המשפט, צעיר מבן שש-עשרה שנה, רשאי בית-המשפט להורות כי במשך זמן מסירת עדותו של אותו עד לא יורשו להיכנס לבית-המשפט ויוצאו ממנו כל בני-הארמ, או מקצתם, שאינם חברי בית-המשפט או פקידיו או צדדים לעניין, עורכי-הדין שלהם, או בני-אדם הנוגעים בעניין במישרים מבחינה אחרת: בתנאי כי שום דבר שבטעני-הקטן הזה לא ירשה את אימתן הכניסה או את ההוצאה של נציגים בתום-לבב של עיתון או סוכנות ידיעות.

הכוחות, שהוצנקה לבית-משפט בטעני-הקטן הזה, באים להוסיף על כוחות אחרים כל-שהם של בית-המשפט לערוך משאומתן משפטי בדלתיים סגורות, ולא יפגעו בכוחות ההם.

25.—(1) ביחס למשאומתן משפטי בבית-משפט כל-שהוא, הנובע מכל עבירה על הגינות או מוסריות או מכל התנהגות הסותרת הגינות או מוסריות, מקום שאדם כל-שהוא הנוגע במשאומתן המשפטי (בין כאדם שעליו או ביחס אליו נערך המשאומתן המשפטי ובין כעד במשאומתן המשפטי) הוא — או נראה לבית-המשפט כי הוא — צעיר מבן שש-עשרה שנה, רשאי בית-המשפט להורות כי —

(א) שום דין-והשבון בעיתון על המשאומתן המשפטי לא יגלה את שמו, כתובתו או בית-שמרו של אותו אדם ולא יכלול פרטים כל-שהם המחושבים להביא לידי זיהויו;

הוכחה על היובים קודמים בדין.

אימתו כניסה לבני-אדם לבית-משפט.

כוח לאסור פרסומו של חומר מסוים בעיתונים.

(ב) שום תמונה לא תפורסם בעיתון כל-שהוא כתמונתו של אותו אדם, או כתמונה הכוללת את תמונתו, אלא כדי המידה שיותר הדובר (אם יותר בכלל) לפי הוראת בית-המשפט.

(2) כל אדם, המפרסם חומר כל-שהוא מתוך הפרתה של כל הוראה כזאת, יאשם בעוון, ומשיתחייב בדין, יהיה צפוי לקנס של חמישים פונט בגין כל עבירה ועבירה.

אין להיב נאשם
בדין לפי עדותו
של ילד שלא
הושבע, אלא אם כן
יש לה סינו.

26.—(1) מקום אשר — במשאומתן משפטי כל-שהוא על אדם כל-שהוא על עבירה כל-שהיא — אין ילד רך, שנקרא להעיד, מבין — לדעת בית-המשפט — מה טיבה של שבועה, מותר לקבל את עדותו, אף-על-פי שלא נמסרה בשבועה, אם — לדעת בית-המשפט — נבון הילד במידה מספקת כדי להצדיק את קבלת עדותו, והוא מבין את החובה לדבר אמת:

בתנאי כי מקום שהעדות המתקבלת מכוח תוקפן של הסעיף הזה נמסרת מטעם הקטיגוריה, לא יהיה הנאשם צפוי להתחייב בדין על העבירה, אלא אם-כן מסתייעת העדות ההיא באיזו עדות ממשית אחרת הסומכת אותה ומערבת אותה בעניין על-ידי לימוד דבר מתוך דבר.

(2) מוסר ילד, שעדותו מתקבלת כאמור לעיל, עדות כוזבת במזיד במסיבות כאלה, שבהן היה אשם בשבועת-שקר, אילו נמסרה העדות בשבועה, יהיה צפוי לכך שינהגו בו — לאחר שיתחייב בדין — כאילו נתחייב בדין על עבירה שענשה מאסר לגבי מבוגר.

נציב עליון
במועצה רשאי
לצוות על שפיטתם
של משפטים
מסויימים.

502

27.—(1) הנציב העליון במועצה רשאי להתקין בצו — מזמן לזמן — כי קביעותיו של הסעיף הזה תחולנה על שפיטתם של משפטים פליליים, הנובעים ממעשים או מהומות כל-שהם, העשויים להיאמר באותו צו, או מתעוררים בזיקה אליהם.

(2) ההכרעה אם מקרה מיוחד הוא בגדר פעולתו של אותו צו תהיה נתונה בדי שופט השלום, שבפניו מובא אדם כל-שהוא, ולא יהיה שום ערעור על הכרעתו של אותו שופט שלום על-כך.

(3) מקום שנתן הנציב העליון במועצה צו לפי קביעותיו של הסעיף הזה, כי אז — למרות כל דבר הכלול בסעיף 7 של הפקודה הזאת — לא יהיה רשאי אדם כל-שהוא, המובא בפני שופט שלום בגלל האשמה הנובעת ממעשים או מהומות כל-שהם, שעליהם חל אותו צו, או מתעוררת בזיקה אליהם, לבחור להישפט בבית-משפט מחוזי.

כוחו של זקן
השופטים להתקין
כללים המסדירים
נוהג וקובעים
דמים.

28. זקן השופטים רשאי, בהסכמתו של הנציב העליון, להתקין — ומשהותקנה לתקן או להפקיע — כללי בית-משפט:

(א) המסדירים את הנוהג והפרוצידורה, שלפיהם יש לנהוג בבתי-משפט שלום ובערעורים כל-שהם על הכרעותיהם של אותם בתי-משפט; וכן

(ב) המתקנים עיקול-ביניים של רכוש; וכן

(ג) הקובעים את הדמים שאותם יש לשלם בגין משאומתן משפטי בבתי-משפט שלום ובערעורים על הכרעותיהם של אותם בתי-משפט; וכן

(ד) המסדירים את הטלת היציאות בבתי-משפט שלום ואת סולם שכר-טרחתם של עורכי-דין בכל עיסוק באותם בתי-משפט, שהוא בגדר מקצועו של עורך-דין; וכן

(ה) המסדירים את ישיבותיהם של בתי-משפט שלום.

29. מקום שמובא אדם כל-שהוא לפני בית-משפט כל-שהוא, בין לשפיטה תכופה ובין לחקירה מוקדמת, רשאי אותו בית-משפט להורות מוזמן לזמן אותן שפיטה או חקירה, ורשאי הוא להורות כי אותו אדם ייעצר במשמר במשך אותה הדחייה:

בית-משפט רשאי להורות דיון.

בתנאי כי שום דבר האמור בזה לא יהיו רואים אותו כאילו הוא פוגע בקביעותו של היקוק כל-שהוא ביחס לשחרור בערבות.

30. למרות כל דבר, הכלול בפקודת הפרוצידורה הפלילית (שפיטה לפי כתב-האשמה), מקום שהואשם אדם בפני בית-משפט שלום בעבירה, העשויה להיות נשפטת על-סמך כתב-האשמה, שהינה אחת העבירות הנקובות בתוספת על הפקודה הזאת, רשאי בית-המשפט, אם סבור הוא כי מן-המועיל לעשות כן, בהתחשב עם —

עבירות מסוימות מותר לשפטן בשפיטה תכופה. פרק 3"ו.

(א) עצומה כל-שהיא, שהובאה — בנוכחותו של הנאשם — מצד התובע או הקובל או מטעמם;

(ב) אפיו ועברו של הנאשם;

(ג) טיבה של העבירה;

(ד) היעדרן של מסיבות שהיו משוות על העבירה אופי חמור או רציני; וכן

(ה) כל מסיבותיו האחרות של המשפט (ובכללן השאלה אם מספיק העונש שבכוחו של בית-משפט שלום להטילו);

ואם מסכים הנאשם — לאתר שהודיע לו בית-המשפט על זכותו להישפט על-סמך כתב-האשמה — שינהגו בו בדרך שפיטה תכופה, לנהוג בעבירה בדרך שפיטה תכופה, וקביעותיה של הפקודה הזאת בדבר שפיטתם של עבריינים ובדבר ערעורים תחולנה על שפיטתו של אותו אדם, כאילו נאשם באינטסאנציה ראשונה בביצוע עוון;

בתנאי כי עדות כל-שהיא, שנמסרה בנוכחותו של הנאשם לפני שבית-המשפט קיבל על עצמו את הכוח לנהוג באותה עבירה בדרך שפיטה תכופה, מותר יהיה להשתמש בה מבלי לחזור ולשמעה, אלא-אם ירצו הקטיגוריה או הנאשם לחזור ולקרוא לעד, שכבר נחקר, כדי לשאול שאלה נוספת כל-שהיא.

31—(1) פקודת שיפוט בתי-משפט השלום, 1939, מופקעת בזה.

הפקעה וסיווג. מס' 75 לש' 1939.

(2) קביעותיהם של החוק העותומאני בדבר שופטי שלום ותיקונים כל-שהם באותו חוק, הנוגעים בשיפוטם של בתי-משפט שלום, לא תהיה נודעת להם עוד נפקות בפלשתינה (א"י) כדי המידה שהן בלתי-מתיישבות עם קביעותיהם של הפקודה הזאת או כללי בית-משפט כל-שהם שהותקנו לפיה.

(3) מקום אשר — לפני כניסתה של הפקודה הזאת לתוקפה — בחר אדם נאשם להישפט בפני שופט שלום בריטי, או משפטו הועבר לדין אל שופט שלום בריטי, לפי קביעותיה של פקודת שיפוט בתי-משפט השלום, 1939, או מקום שכבר הוחל בשפיטתו של אדם נאשם בפני שופט שלום בריטי, יישפט אותו משפט, או תימשך אותה שפיטה, בפני שופט שלום קשיש.

מס' 45 לש' 1939.

התוספת

עבירות לפי הסעיפים הבאים של פקודת החוק הפלילי, 1936:

296	285, מקום ששווי נושא העבירה אינו עולה
297	על חמישה פונטים
298	
301	
325	
326	סעיף קטן (2)
331	

295 (להוציא גנבה במחתרת)

ה. ל. ג. גרניי
מנהל ענייני הממשלה.

19 בספטמבר, 1947.

פקודת רופאי השיניים (תיקון),

מס' 46 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת רופאי השיניים, 1945.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצמו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת רופאי השיניים (תיקון), 1947, ותהיה נקראת שם קצר ומתבארת כאחת עם פקודת רופאי השיניים, 1945, הקרויה להלן "הפקודה העיקרית".

2. סעיף קטן (1) של סעיף 8 מן הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שיוכנסו בו, מיד לאחר המלים "ואותם בני אדם", המצויות בשורה האחרונה של התנאי לאותו סעיף קטן, המלים והפסיקים הבאים:—
" , שאחד מהם יהיה נציגו של היועץ המשפטי, "

3. הפקודה העיקרית תתוקן מתוך שיוכנס בה, מיד לאחר סעיף 16 שבה, הסעיף הבא, כסעיף 16א:—

הכנסת סעיף חדש,
סעיף 16א, אל
הפקודה העיקרית.

16א. מתוך כפיפות לאותם פיסורים, העשויים להיות נקבעים בהוראות שיתגן זקן השופטים, תהיה זאת חובתו של רשם בית המשפט, או — באין רשם — של שופט שלום של בית המשפט, שבפניו יצא כל אדם, המורשה להתעסק בריפוי שיניים, חייב בדינו על עבירה כלשהיא, להודיע מיד למנהל את עובדת אותו חיוב בדין, ולהעביר אליו —

"הודעה על חיובו
בדין של אדם
המורשה להתעסק
ברפוי שיניים.

(א) העתק כתוב של הרצאת דברים על האשמה, או העתק של כתב האשמה, הכולל לפי העניין, שתוייך במשא ובמתן המשפטי, שהביא לידי אותו חיוב בדין; וכן
(ב) העתק מפסק הדין וגזר הדין, שנחרצו על אותו אדם, המורשה להתעסק בריפוי שיניים, לאחר חיובו בדין באותו בית משפט.

ואותם העתקים יאשרום רשם או שופט שלום, הכול לפי העניין, כי נכונים הם."

ה. ל. ג. גרניי
מנהל ענייני הממשלה.

19 בספטמבר, 1947.

פקודת קרקעות (רכישה לצרכי-ציבור),

מס' 47 לש' 1947.

פקודה הבאה להקנות תוקף להודעות, שנתפרסמו לפי סעיפים 5 ו-7 של פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי-ציבור), מס' 24 לש' 1943, לפני חיקוקה של פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי-ציבור) (תיקון), מס' 34 לש' 1946.

חוק יוחק הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלו, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי-ציבור), 1947. שם קצר.
2. בפקודה הזאת — פירוט.
- „פקודה של שנת 1943” מובנה פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי-ציבור), 1943; מס' 24 לש' 1943.
- „פקודה של שנת 1946” מובנה פקודת הקרקעות (רכישה לצרכי-ציבור) (תיקון), 1946. מס' 34 לש' 1946.

3. כדי להסיר ספק מכריזים בזה כי כל הודעה, לפי סעיף 5 או 7 או לפי הסעיפים 5 ו-7 מן הפקודה של שנת 1943, שהוצגה ופורסמה בעיתון לפני תחילת תקפה של הפקודה של שנת 1946, והיא נמצאת בתקפה בתאריך תחילת תקפה של הפקודה הזאת, יהיו רואים אותה כאילו היא — וכאילו היתה תמיד — בת-תוקף, וכל פעל, שנעשה בהמשך לכל הודעה כזאת או שבא לאחריה, יהיו רואים אותו כאילו הוא — וכאילו היה תמיד — נעשה בתוקף החוק, כאילו הוצגה ופורסמה בעיתון אותה הודעה בהתאם לקביעותיה של הפקודה של שנת 1943 כפי שתוקנו בפקודה של שנת 1946. הקניית תוקף להודעות מסוימות.

ה. ל. ג. גרניי
מנהל ענייני הממשלה.

19 בספטמבר, 1947.

פקודת מיניראלים ראדיואקטיביים,

מס' 48 לש' 1947.

פקודה הבאה להסדיר את סכינתם וכרייתם של מיניראלים ראדיואקטיביים ואת הפקתם, ולשלוט עליהן, וכן צרכים הקשורים אל-כך.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת המיניראלים הראדיואקטיביים, 1947. שם קצר.
2. בפקודה הזאת — פירוט.
- „כרייה”, ביחס למיניראל ראדיואקטיבי כל-שהוא, כוללת את ביצוען של כל פעולות לשם זכייה במתכוון בכל מיניראל כזה, או לשם השגתו במתכוון; מושלט” מובנו המושלט על מיניראלים ראדיואקטיביים, והוא כולל אדם כל-שהוא שנתמנה כהלכה לפעול בשמו;
- „מיניראל ראדיואקטיבי” מובנו חומר כל-שהוא הנקוב בתוספת; ”סכיה”, ביחס למיניראל ראדיואקטיבי כל-שהוא, מובנה חיפוש אחרי אותו מיניראל, והיא כוללת עשייתה של אותה עבודה שיש בה צורך מסתבר כדי לאפשר לסכאי להעמיד למבחן את סגולותיו של השטח הנדון לגוב מיניראלים ראדיואקטיביים;
- „רשיון” מובנו רשיון שהוצא לפי סעיף 3;
- „תעודת-היתר” מובנה תעודת-היתר שהוצאה לפי סעיף 7.

3. למרות כל דבר, הכלול בפקודת המכרות, בפקודת כריית השמן, 1938, או בחיקוק אחר כל-שהוא, לא יסכה שום אדם — בתחומי פלשתינה (א"י) — ולא יכרה מיניראלים ראדיואקטיויים כל-שהם, אלא מתוך כפיפות ובהתאם לדבריו ותנאיו של רשיון, שהעניקו הנציב העליון לפי קביעותיה של הפקודה הזאת.
- 4.—(1) הנציב העליון רשאי למנות פקיד, שיכונה מושלט על מיניראלים ראדיואקטיויים, ואותם פקידים אחרים, העשויים להיות נחוצים כדי להביא את קביעותיה של הפקודה הזאת לידי נפקות.
- (2) מתוך כפיפות לאותו מינוי יהיה המושלט — האדם המכהן אותה שעה במשרת מפקח על מכרות לפי פקודת הכרייה, או לפי כל פקודת כרייה אחרת, שתבוא במקומה ותעמוד בתקפה אותה שעה.
- (3) לא המושלט ולא פקיד כל-שהוא, שנתמנו לפי הפקודה הזאת, לא יהיו אחראים באופן אישי לכל פעל שעשאוהו בתום-לב תוך כדי מילוי חובותיהם.
5. כל מחזיק ברשיון ימציא למוזכיר הראשי — במשך השבוע הראשון בכל חודש — דין-חשבון נכון בכתב על פעולות הסכייה והכרייה שניהל בחודש הסמוך לזה לפניו בגין מיניראלים ראדיואקטיויים, ובו בזמן ימציא למושלט העתק של אותו דין-חשבון.
- 6.—(1) אדם כל-שהוא המגלה מיניראל ראדיואקטיוי כל-שהוא, יודיע מיד בכתב על אותו גילוי למושלט.
- (2) גילה אדם כל-שהוא, שאינו מחזיק ברשיון לפי סעיף 3, מיניראל ראדיואקטיוי כל-שהוא, לא יסולק המיניראל אלא בהסכמתו של המושלט ומתוך כפיפות לאותן הוראות שיהיה עשוי ליתן.
7. למרות כל דבר שבפקודת המכס או בחיקוק אחר כל-שהוא לא יפיק שום אדם ולא ינסה להפיק מפלשתינה (א"י) מיניראל ראדיואקטיוי כל-שהוא, אלא לפי תעודת-היתר, שהעניקה הנציב העליון לשם כך, ובהתאם לה.
- 8.—(1) כל בקשה על רשיון או על תעודת-היתר תהיה בטופס שיקבעהו המושלט.
- (2) כל רשיון ותעודת-היתר יהיו באותו טופס ולמשך אותה תקופה וכפופים לתשלום אותם דמים, שיהיה הנציב העליון עשוי לקבעם, ויהיו כפופים לאותם דברים ותנאים, שיהיה הוא עשוי לראות לנכון להטילם, ובהתאם להם.
9. הענקת רשיון או תעודת-היתר (ובכלל זה דבריהם ותנאיהם) תהיה נתונה לשיקול-דעתו המוחלט של הנציב העליון, ולא יהיה עליו שום חיוב ליתן גימק כל-שהוא על סירובו מלהעניקם.
- 10.—(1) כל אדם אשר —
- (א) סוכה או כורה, או מנסה לסכות או לכרות, מיניראל ראדיואקטיוי כל-שהוא בתחומי פלשתינה (א"י) ללא רשיון; או
- (ב) בהיותו מחזיק ברשיון הוא סוכה או כורה, או מנסה לסכות או לכרות, מיניראל ראדיואקטיוי, שלא מתוך כפיפות ובהתאם לכל דבר או תנאי של רשיונו; או

איסור סכייה או כרייה של מינרלים ראדיואקטיויים, אלא בהתאם לרשיון שהעניקו הנציב העליון לפי הפקודה הזאת. פרק צ"ד. מס' 25 לש' 1938. מינוי מושלט על מיניראלים ראדיואקטיויים.

פרק צ"ד.

מחזיק ברשיון יודיע על פעולותיו.

הודעה על גילוי מיניראל ראדיואקטיוי.

צמצום הפקת פרק מ"ב.

טופס בטטה על רשיון ועל תעודת היתר וטופס רשיון ותעודת-היתר.

הענקת רשיון או תעודת-היתר מתוך שיקול-דעת.

עבירות.

(ג) בהיותו מחזיק ברשיון — הוא חדל מלמלא אחרי דרישותיו של סעיף 5;

או

(ד) מפיק או מנסה להפיק מפלשתינה (א"י) מיניראל ראדיואקטיווי כל-שהוא ללא תעודת-היתר; או

(ה) בהיותו מחזיק בתעודת-היתר הוא מפיק, או מנסה להפיק, מפלשתינה (א"י) מיניראל ראדיואקטיווי כל-שהוא שלא מתוך כפיפות ובהתאם לכל דבר או תנאי של תעודת-ההיתר שלו; או

(ו) משיג, או מנסה להשיג, רשיון או תעודת-היתר באמצעות הרצאת-דברים או הצגת-דברים כוזבות; או

(ז) חדל מלמלא אחרי דרישותיו של סעיף 6.

יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — למאסר של שנתיים או לקנס של חמש מאות פונט או לאותם שני הענשים גם יחד, ומקום שנתחייב בדין בגלל עבירה על פסקאות (ג) ו-(ז), יהיה צפוי גם לקנס של עשרה פונטים על כל יום שבו נמשכת העבירה.

(2) בית-המשפט, שבפניו נתחייב אדם כל-שהוא בדין על עבירה לפי סעיף-קטן (1), יצווה כי כל מיניראל ראדיואקטיווי שנתקבל — או מכשיר סכייה או כרייה ששימש — תוך כדי עשיית פעל כל-שהוא, שבגיננו נתחייב אותו אדם בדין, ישמטו לטובת הנציב העליון.

11.—(1) שוטר כל-שהוא, שדרגתו אינה נמוכה מדרגת סארג'נט, וכל פקיד אחר או סוג פקידים אחר, שאותם הרשה על-כך הנציב העליון בכתב, יהיו רשאים — לשם כפיית קביעותיה של הפקודה הזאת — ללא כתב-פקודה או תהליך חוקי אחר —

(א) להיכנס ולחפש מקום כל-שהוא, שבו יש להם טעמים מסתברים לחשוד כי שם נעשתה, או נוסה לעשות, עבירה על הפקודה הזאת;

(ב) לחפש אדם כל-שהוא, שבו יש להם טעמים מסתברים לחשוד כי עבר, או ניסה לעבור, עבירה על הפקודה הזאת;

(ג) לאסור כל אדם, שבו יש להם טעמים מסתברים לחשוד כי עבר, או ניסה לעבור, עבירה על הפקודה הזאת;

(ד) לשים יד על כל מיניראל ראדיואקטיווי או מכשיר סכייה או כרייה, שלהם זיקה אל-כך, שבהם יש להם טעמים מסתברים לחשוד כי נתקבל — או שימש — תוך כדי עשיית עבירה כל-שהיא, או נסיון כל-שהוא לעבור עבירה, על הפקודה הזאת.

(2) כל אדם, המפריע או מנסה להפריע — בין באופן פעיל ובין באופן סביל — פקיד כל-שהוא בביצוען — או בביצוען המיומר — של חובותיו לפי הסעיף הזה, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — למאסר של שישה חדשים או לקנס של מאה פונט או לאותם שני ענשים גם יחד.

(3) קביעותיהם של סעיפים-קטנים (1) ו-(2) באות להוסיף על קביעותיה של פקודת הפרוצידורה הפלילית (מעצר והיפושים), ולא לגרוע מהן.

12. הנציב העליון רשאי — בצו, מזמן לזמן — לשנות את התוספת, לשנות מתכנה או לתקנה בדרך כל-שהיא.

כוחותיהם של
פקידים מסויימים.

פרק 5"ג.

כוחו של הנציב
העליון לשנות את
התוספת.

13. שום דבר שבפקודה הזאת לא יהיו רואים אותו כאילו הוא פוטר אדם כל־שהוא מלמלא אחר קביעותיהן של פקודת המכרות, פקודת כריית השמן, 1938, ופקודת המכס, כפי שאותו ביטוי מוגדר בסעיף 2 של פקודת המכס, אלא כדי ובמידה שאינן עקביות לקביעותיה של הפקודה הזאת או לדבריהם או לתנאיהם של כל רשיון או תעודת־היתר, שהוענקו לפיה.
14. הנציב העליון במועצה רשאי להתקין אותם כללים לשם הבאת קביעותיה של הפקודה הזאת לידי נפקות טובה יותר, שיהיה עשוי לראותם נחוצים או מועילים.

תוספת.

- (1) מיניראל כל־שהוא, המכיל אוראניום או תוריום, ובמיוחד — ובלי לפגוע בכללותה של הפסקה הזאת — החמרים הרשומים להלן בתוספת הזאת.
- (2) מיניראלים מקבוצת אוראנינית גלמית, ובכלל זה אוראנינית גלמית, אוראנינית, אולריכית, ברוגרית, קליוואית, וסוגי מיניראלים הקרובים להם.
- (3) טורבירנית ואוטינית.
- (4) מיניראלים אוראניים משניים, שאינם טורבירנית ואוטינית, ובכלל זה רותרפורדין, אוראנית, אוראנופן, גומית, תורוגומית, אוראנוקירקית, קאסולית, בקרלית, ושאר מיני צורות (של צורן), מימות, פחמות, זרחות או זרניכות של אוראניום.
- (5) קארנוטית וטיואמונית.
- (6) עפרות ניאובות־טיטנות־טאנטאלות נושאות־אורניום, לרבות אוכסנית, פוליקראס, בלומסטרנדין, פריזרית, סאמארסקית, פרגוסנית, ביטאפית, ניאובית־עופרתית וסוגי מיניראלים קרובים, המכילים תחמוצת אוראניום.
- (7) מונאזית, תורית, תוריאנית וזירקון ראדיואקטיבי.

ה. ל. ג. גרניי
מנהל ענייני הממשלה.

19 בספטמבר, 1947.

פקודת בתי־משפט לקרקעות (תיקון),

מס' 49 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת בתי־המשפט לקרקעות.

- חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתונה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—
1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בתי־המשפט לקרקעות (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת בתי־המשפט לקרקעות, הקרויה להלן „הפקודה העיקרית“.
2. סעיף־קטן (1) של סעיף 11 מן הפקודה העיקרית (כפי שחוקק בסעיף 2 של פקודת בתי־המשפט לקרקעות (תיקון), 1946) יתוקן בהפקעת התנאי לפסקה (א) שבו והחלפתו בתנאי הבא:—

„בתנאי כי —

(א) נשיא של בית־משפט מחוזי, רשאי — כל־אימת שהוא חושב לרצוי לעשות כן — להורות, בין בדרך כלל ובין לשם שפיטתם או שמיעתם של משפט מיוחד או סוג מיוחד של משפטים, כי בית־המשפט יהיה מורכב מן הנשיא — או נשיא תורני — ושופט אחד אחר, או שופטים אחדים אחרים, וכן

תיקון סעיף 11 של
הפקודה העיקרית,
מס' 16 לש' 1946.

(ב) מקום שנשפטת או נשמעת תביעה משפטית כל־שהיא בפני נשיא — או נשיא תורני — ושופט אחד אחר או בפני שני שופטים, ויש ביניהם חילוקי דעות בדבר ההכרעה הסופית, ימנה הנשיא שופט שלישי לבית־המשפט, והמשפט יהיה נשפט או נשמע מחדש, אלא־אם יסכימו בית־המשפט וכל הצדדים שבמשא־ובמתן המשפטי כי השופט השלישי יוציא את פסק־דינו על יסוד עיון ברשומות וללא שמיעת המשפט מחדש.

3. מקום אשר הגיש — לפני היכנסה של הפקודה הזאת לתקפה — צד בהביעה משפטית כל־שהיא בבית־משפט לקרקעות בקשה — לפי קביעותיו של התנאי לפסקה (א) של סעיף־קטן (1) מסעיף 11 של הפקודה העיקרית (כפי שחוקק בסעיף 3 של פקודת בתי־המשפט לקרקעות (תיקון), 1946) — כי אותה תביעה משפטית תהיה נשפטת בפני נשיא או נשיא תורני, היושבים יחדים לדין, תהיה אותה תביעה משפטית נשפטת בפני נשיא או נשיא תורני, היושבים יחדים לדין, אלא־אם משיב אותו צד את בקשתו אחר לפני תחילת השפיטה.

ה. ל. ג. גרניי
מנהל ענייני הכמשלה.

19 בספטמבר, 1947.

פקודת בזיון בית־משפט (תיקון),

מס' 50 לש' 1947.

פקודה הבאה לתקן את פקודת בזיון בית־המשפט.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת בזיון בית־המשפט (תיקון), 1947, ותהיה נקראת ומתבארת כאחת עם פקודת בזיון בית־המשפט, הקרוייה להלן „הפקודה העיקרית”.
שם קצר.
פרק כ"ג.

2. סעיף־קטן (1) של סעיף 6 מן הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שתימחקנה המלים „ובית־המשפט לקרקעות”, המצויות בשורה השלישית שבו, ותוחלפנה בפסיק ולאחריו המלים הבאות:—
תיקון סעיף 6 של
הפקודה העיקרית.

„בית־המשפט לקרקעות ובית־משפט שלום”.

3. סעיף־קטן (1) של סעיף 8 מן הפקודה העיקרית יתוקן מתוך שתוכנסנה בו, מיד לאחר המלים „בית־משפט לקרקעות”, המצויות בשורה הראשונה ובשורה השנייה שבו, המלים הבאות:—
תיקון סעיף 8 של
הפקודה העיקרית.

„או בית־משפט שלום”.

ה. ל. ג. גרניי
מנהל ענייני הכמשלה.

19 בספטמבר, 1947.

תזכיר.

עקב העובדה, כי בפקודת שיפוט בתי־משפט שלום, 1947, לשופט שלום ניתן כוח להעניק גזירות ותקונות ישרותיות אחרות, נהוץ כי יהיו יכולים לכפות — לפי פקודת בזיון בית־המשפט — הישמעות לצווים שהם נותנים. לפי החוק — כמות־הוא היום — אין לשופטי־שלום כוח כזה, ולפיכך מיועדת הפקודה הזאת להעמיד את שופטי־שלום באותו מצב מבחינה זו, שבו נמצאים — דרך־משל — בתי־משפט מחוזיים.

ל. ב. גיבסון
יועץ משפטי.